

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A jegyzők.

Hatalmas építmény a magyar közigazgatás, külön nagy tudomány kell hozzá, hogy az ember eligazodhasson benne. Ez a nagy épület egyes egyedül a községi jegyzők vállain nyugszik. A vármegye, az állam, a magas kormány egyedül csak a jegyzők révén tudják hatalmukat a néppel éreztetni.

Ami áldást a jó törvény hint, azt a jegyző kezéből kapja a nép; ami kárt a rossz törvény csinál, azt is a jegyző közvetíti. Ő intézi a község ügyeit. Az ő lelkiismeretére és szorgalmára van bízva a falusi lakosság gazdasági és erkölcsi boldogulása; ő a hangadó vezére a községek társadalmának és mindezen kötelezettségek olyan terheket rónak rá, hogy nap-nap után megfeszített erővel kell dolgoznia.

A jegyzők a minap gyűlést tartottak a fővárosban, amely gyűlésen keserves panaszokat hangoztattak a mostoha megélhetési viszonyok miatt.

Azt hittük mindig, hogy a jegyző kiskirály a maga falujában, aki annyi pénzt keres, amennyit akar. S ime most a jegyzők világgá kiabálják nyomorúságukat és függő helyzetükből fakadó bajaikat éppen úgy, mint a tanítók, vagy akár legutóbb a díjnokok tették.

Egyes jegyzők szájából szociálista izü kifakadásokat hallottunk, amelyek alkalmasak arra, hogy nyugtalansággal töltsenek el bennünket, ha elgondoljuk, hogy milyen nagy hatalom van letéve a jegyző kezébe.

Sokalják a munkát és keveslik a fizetést. Mind a két panasz igazságon alapul. A jegyzőknek rengeteg sok dolguk van, nem is csoda, amikor egy egész községnek, gyakran több ezer léleknek minden ügyével-bajával foglalkozniok kell.

Az adóbehajtástól a csirkelepásig a jegyzői irodát foglalkoztatja minden apró-cseprő falusi esemény, azonfölül a katonai ügyek, a bírósági ügyiratok kézbesítése, születés, házasság és a halál.

Legtöbb helyütt a jegyző nem győzi ezt a munkát, irnokot vagy segédet tart magának, esetleg többet is s az adókkal tulterhelt községek kézzel-lábbal tiltakoznak az ellen, hogy a segéderőket a község honorálja.

Sok helyütt úgy is van, hogy a segéderőket a jegyzők kénytelenek a maguk zsebéből fizetni. És a jegyzőknek van okuk a silány fizetés miatt panaszkodni, mennyivel inkább van erre okuk a segédjegyzőknek és irnokoknak!

Mint minden elégedetlen osztály, a jegyzők is az állam kapuját döngetik jobb fizetésért, nemcsak a maguk, de a segéderők számára is. Teljesen méltányoljuk a jegyzők álláspontját. Igaz, vannak köztük elegen, akiknek kitünő jövedelmük van, akik nem szorultak állami támogatásra, de ez nem változthat azon a tényen, hogy a jegyzői karuak általánosságban sok jogosult panasza van, melyek sürgős orvoslást igényelnek.

Teljes joggal követelik a jegyzők azt is, hogy egy becsületesebb és megfelelőbb szolgálati szabályzatot kapjanak, amely véget vet függő helyzetüknek.

Valljuk be őszintén, hogy minden jegyző fölött Damoklesz kardjaként függ a szolgabíró önkénye vagy szélséye. A szolgabíró nemcsak közvetlen, de egyuttal leghatalmasabb főlebbvalója is a jegyzőnek és mindig a szolgabíró egyéniségétől, jóakaratótól függ. Ez a függés bénítólag hat a jegyző működésére minden tekintetben. Aki ismeri a jegyzők és szolgabírák között fennálló viszonyt, az igazat ad nekünk.

TÁRCA.

BECSÜLETES HAZUGSÁG.

- Ugyan! Maga hallgatja a zongoraszót?
- Nem. Gondolkozom.
- Itt a zsuron? Hahaha. Min gondolkozik?
- A szerencsétlenségemen.
- Persze szerelmes.
- Sajnos. Ész nélkül szeretek egy asszonyt.
- Tudom; engem . . . Mit gondol hányan mondták már azt nekem? . . . De önnek több az esze, semhogy ész nélkül tudjon szeretni.
- Csak nagy eszű ember tud ész nélkül szeretni.
- Merész állítás. Igaznak tetszik és mégsem az. Például Andris, a kicsisom, — hiszen tudja . . .
- A közönséges, hétköznapi, favágógondolkozásu emberek, akik csak emberek, valójában sohasem tudják meg, mi a szerelem. Az ő szerelmük élni vágyás; a nagy-eszű ember szerelme önző önámítás.
- Csak?
- Ha Andris feleségül veszi Julcsát, kiért három-négy legényt is fejbevágtott fokosával, biztosra vehető, hogy egy év múlva, de valószínűleg már előbb, elpáholja az asz-

szonyt. Ha pedig Julcsa nem megy hozzá — és Andris emiatt öngyilkosságot követ el, a halál cseppet sem megindító, sőt, ha a halál nem volna oly háborzongató valami, talán nevetséges is. Különösen Andris egyenlőre még él, s ha meg is öli magát, tovább élnek az Andrisok, kiknek faja aligha fog kipusztulni.

— És a nagyszerű emberek halála, ha hozzájuk méltatlan nő miatt oltják ki életüket, — az nem kórikus?

— Az mélyen elszomorító, mert észnélküli szerelmük a világot sutja vesztésséggel. A világ pedig oly szegény, oly ész-szegény.

— Hozzájuk méltatlan nő miatt! . . .

— A nő sosem méltatlan, mert a nő az egész dologban oly nulla, oly abszolút nulla!

— Nem értem. Ha ez vagy az a nagy államférfiu, orvos, zenész, festő, szobrász vagy író, szóval: oly művész, ki önkivületi állapotban vagy szellemes szemfényvesztéssel alkot vagy hint port a világ szemébe, — beleszeret, tegyük fel, a Julcsába . . . hahaha. Pedig ez elég gyakori eset.

— Sőt mindennapos.

— Tehát! . . .

— Annál jobban bizonyítja, hogy a nő mekkora nulla a nagyszerű ember szerelmében.

— S ha nagyszerű asszonyka szeret?

— Az is nulla, mert kétségtelen, hogy előbb-utóbb célt fog érni, s akkor némiképp megcsappan az ész nélküli szerelem.

— S hogyan ér célt? . . . Ha véletlenül csunya férfi?

— Az eszével, mely a Julcsákat hidegen hagyja.

— Hiszen éppen azoknál érhet célt a leghamarább. Azok nem kockáztatnak semmit, sőt boldogok lehetnek, ha egy művész.

— Félreértett, nagyságos asszonyom!

Én más célt gondoltam.

Más célt?

— A határtalan viszonszerelmet. A Julcsák pedig épp oly kevésbé tudnak határtalanul szeretni, mint az Andrisok. A nagy-eszű emberek szerelmét tehát az a meddő küzdelem fokozza őrvjögéssé, hogy a Julcsák lelkére is vágynak, hogy az is az övék legyen, csak a földszagu csókjuk.

— Kezdem érteni. De, mondja csak, miért engedi meg hát önmagának a nagy-eszű ember, hogy beleszeressen egy Julcsába. Mért nem keres nagy-eszű asszonyt . . . ?

— Mert nagy-eszű asszony nincs, vagy, mondjuk: alig van.

— Nagyon hizelgő rám nézve.

— Őszinte ember vagyok. Pedig tudja, mennyire szeretem . . .

— Oh a maga szerelme!

— Mély és határtalan!

— Az előbbi feltételezhető, utóbbi lehetetlen.

— Határtalan! . . .

— Minden véges: megöregszünk.

— Csak azok öregszenek, akik vegetálnak.

Vértanuk napja.

Ha végtelen időnkig is fog állani ezen a helyen a magyar birodalom, sohase muljék el esztendő, hogy a krónikás október hatodikán fölne elevenítse azt, a maga borzalmaságában fenséges halált, amelyet mártirjaink tizenhárman szenvedtek az aradi sáncok alatt. Mert az idő kereke hihetetlenül gyorsan forog. Az emberek a napi robotban elfásulnak, a mindennapi kenyérért véres verejtéket izadnak, lótnak-futnak naphosszat és gondolataik szétforgácsolódnak.

Az emberek felejtjenek. De a krónikás álljon mindig a helyén. És ne szoritkozzék csupán arra, hogy a tovairamló nap eseményeit tartja számon, hanem világítson be szövénekével a multakba, idézze fel ennek a sokat hányatott nemzetnek minden dicsőségét, minden gyászát és rázza fel velük aléltóságukból az aléltak, közönyükből a közönyösöket, álmukból az alvókat. A rég letűnt dicsőségből fakasszon új lelkesedést, a gyászból pedig facsarjon keserű könyvet, amelyet — míg végiggördülnek az arcokon — tette készítenek és nagy, merész elhatározásokat teremtenek.

Mert a gyász önmagába nem elég. A tettehetlen siránkozás csak az egyén privilégiuma. Egy nemzet másképpen gyászol. Fogadalommal Megfogadja, hogy elhalt nagyjainak ideáljaihoz hű marad. Vagy ökölbe szorult kezekkel. Ha a hatalom elrabolja tőle nagyjait. Az aradi tizenhármát bitófára vitték . . .

Azóta egy emberöltőnél is több mult el. És sok minden megváltozott. Főképp az emberek. Manapság az a nézet uralkodik, hogy sokkal jobb megélni a hazafiságból, mint meghalni a hazáért. Vagy kényelmesebb elhagyni a hazát, mint nyomorogni a hazában. Szomorú de így van.

És ez az oka, hogy az aradi mártírok emléke kettős súlyllyal nehezedik a lelkünkre. Hiszen ők azzal a szent meggyőződéssel tették oda nyakukat a hóhér horogjába, hogy gyötrelmes kimulásuk a mi újjászületésünk lesz. Hogy az ideál, amelyért meghalnak, ki-

kél a sirjukból és mint a szélviharban terjedő tűz, eget és földet betölti. Azt hitték, hogy az ő mártíromságuk megváltja ezt az országot és hogy az ő haláluk lesz az engesztelő áldozat, amely minden bánatnak, minden szenvedésnek elejét veszi. Ebben a főlemelő tudatba mentek a halálba.

Meghaltak. És szenvedéseink multak el. Voltak napok, amikor egy-két biztató fény sugar mosolygott reánk. De aztán újra csak beborult fölöttünk a menyboltozat. Sivár, egyhangu szürkeség lett úrrá, nehéz fojtó köd, amelyben botorkálva járunk, keresve az ösvényt és meg nem találva. Az éles rögök megvérzik a lábaikat, s hulló vérünk nyomai jelzik az úttalan utakat, amerre bolygunk. Nincsen közöttünk egy sem, akinek szavára a szürke párázat széjjel szakadozna. Pedig hogy követnők azt az egyet! Örömsikoltással, lelkünk odaadó hűségével, mámorittason, szilaj kedvvel, vakon, amerre utunkat jeleznék.

De addig is, amíg eljön a mi Mesiásunk — mert el kell jönnie! — forduljunk igaz kegyelettel ama hősök sirja felé, akik a hazaszeretet legszebb példáját szolgáltatták. Az ő hantjaikon állva, ájtatosabb lesz az imádság, amelyet ajkaink rebegnek. Nincsen templom, amely a lelkünket közelebb hozná az Istenhez, mint az ő síralmuk. Ez a sírdomb megszentelt hely, a hazaszeretet oltára. Vegyük le a kalapunkat, görnyedjünk meg és imádkozzunk . . .

Ujdonságok.

— **Síremlék Kellernek.** A mindszenti Polgári Körből indult ki az eszme, hogy községünk érdemekben gazdag, de vagyoniilag annál szegényebb elhunyt plébánosának sírjához a rövid tartósságu fakeseszt helyett érdemeinek megfelelő síremlék állíttassék föl tisztelői által. A kör által ez ügyben kiküldött végrehajtó-bizottság szétküldötte e héten a gyűjtőleveket s alapos reményünk van hozzá, hogy a kezdeményezők törekvését siker fogja

koronázni és a mindannyiunk által annyira tisztelt egyházi férfiúnak mielőbb méltó síremlék fogja díszíteni ma még egyszerű síralomját.

— **Esküvő.** Fényes lakodalommal ünnepelte meg községünk anyakönyvvezetője: Mihály János, esküvőjét e hó 1-én, oltárhoz vezetvén szende menyasszonyát: Mihály Rózsikát. Az esküvő Hódmező-Vásárhelyen tartott meg. A menyasszony szülei ott vendégtelték meg a lakodalmi közönséget, a vőlegény szülei pedig itt Mindszenten látták vendégeikül. — Bertók vendéglőjének helyiségei ez alkalomból majdnem szüknek bizonyultak; az összegyűlt előkelő közönség minden zegét-zugát elfoglalta s a jól mulató társaságot csak a hajnalnak sikerült szétosztalni.

— **Révkereszttség.** Emlékezetes napja volt a tegnapi a mindszenti révnek. Tegnap kötötték ugyanis a komphajó első ízben az ujonan készített balparti lejáróhoz. A Tisza jobbparti lejáró felső része ugyan már az árvíz után is közvetítette a forgalmat, de mert az alsó fele még nem volt kiépítve, az építés folytatása miatt ujonan az ideiglenes járóra lett terelve a forgalom. A balparti lejáró immár teljesen kész; a f. hó 3-án itt időző alispánunk, tekintettel a szükség-lejárónak már valóban veszélyes voltára, engedélyezte a forgalomnak az új járóra való ideiglenes áttelését addig is, amíg annak átvétele forma szerint eszközölhető leend. Ugy áll ugyanis a dolog, hogy a bár egész teljesen elkészült lejárók körül oly hiányok észleltelről szó sem lehet. Azontul hogy a lejárók alsó végei a kedvező alacsony vízállásnál kiépíthetők legyenek, a burkolatkövek elégtelensége miatt a jobb parti lejáró felső végéből kelle venni a hiányzó kockaköveket. Mig tehát a balparti lejáró már úgy ahogy elkészült volna, addig a jobbparti lejáró nem lesz befejezhető mindaddig, amíg a hozzá szükséges anyag meg nem érkezik. De azért jó érzéssel takarodott haza a közönség a kényelmes balparti lejárón s elfeledni kész a régi szenvedelmeket. Most már csak az

— Tehát határtalanul szeret engem — a nullát?!

— Igen.

— Akkor hát mit szeret bennem?

— Önmagamat!

— No!

Mikor először megláttam, nagyságos aszszonyom, fagyos közönnnyel csókoltam kezét. Másodsor csinosnak, kedvesnek, szellemesnek találtam. Harmadsor is találkoztunk és elhittem magammal, hogy a legszebb asszony a világon. Azóta többször meghívott heti zsurjaira s ma már oly örültem szeretem, hogy a legszebb legbájosabb, legszellemebb nőnek — képelem.

— Képzél?

— Igen. És azért szeretem önmagamat. Megalkottam bálványomat, ahogy az emberiség is a saját képére teremtette meg Istent, mit különben ma már szélteben tudnak és szent meggyőződéssel hirdetnek.

Tehát a bálványa vagyok?

— Az aranyborjum, melyet én öntöttem, s mely előtt azóta leborulok, melyet könyemmel áztatok s amelyért ma, vagy holnap, vagy egy hét mulva . . .

— Főbe lövi magát . . . és megkacagtatja a világot! Komédia!

— Bizony szomorú komédia — az élet, s a legszomorubb jelenetek a legmulatságosabbak.

— Én fogom kacagni a legjobban.

— Tudom.

— Hát hogyne kacagnék, mikor meghal egy nulla miatt, egy aranybornyu miatt.

— Bálványom!

— Persze! A vad ember talál a füben egy dugóhuzót, mit valami borbarát miszionárius vesztett el, és bálványának mondja leborul előtte és imádja. Még elég hizelgő rám nézve, hogy aranyborjunak és nem dugóhuzónak nevezett.

— Ha előbb a dugóhuzó jut vala eszembe annak neveztem volna, mert az szentebb a műveletlen vadak előtt, mint volt egykor az aranyborju félművelt zsidók előtt.

— Mindenre tud felelni. Annyi azonban igaz, hogy ily furán még senki sem udvarolt nekem.

— Mert küzdök önmagam ellen és mégis jól esik látnom és bevallom gyengeségemet.

— Vagyis nem akar szeretni — és dühöng, mert érzelmeit nem tudja visszafojtani, s hogy ki ne kacagjam, jólesőnek mondja gyengeségét.

— Végzetem!

— Ön az én végzetem!

— Hogy?

— Egymásra végzetesek leszünk, vagy máris vagyunk.

— Szeret?

— Férjem van! . . . Éppen ide néz . . .

A zongorajáték véget ért . . . Mindjárt elválnunk és ki tudja, mikor látjuk egymást! . . . Ez volt az idén az utolsó zsur! . . .

— Az utolsó!

— A jövő hét végén elutazom férjemmel és a gyerekekkel.

— Sajnál engem itt hagyni?

— Szívesen elcsevegtem önrel. A férjem szófukar ember, s különben se szerettem soha.

— Javítson a helyzetén.

— Ha nem volnának gyermekeim!

— A gyermekek! . . . Én imádom . . .

— És

— Legyen az enyém!

— A felesége?

— . . .

— Hallgat?

— Hiszen tudja, mily szegény ember vagyok! Nem tudnám eltartani. De . . .

— Hiszen akkor egy atommal se volnék jobb a Julcsáknál!

— A szerelemben nem is kell, hogy jobb legyen. Én is csak Andrisnak érzem magamat — ebben a percben.

— De én jobb akarok lenni! . . . A kötetesség!

— Hazugság!

— De becsületes hazugság . . . Viszontlátásra . . . a jövő télen!

volna kívánatos, hogy úgy az uradalom, mint bérlő vállvetve igyekezzenek a költséges építményeken a közlekedést minden időkre biztosítani. Különben, mint értesülünk, megyénk alispánja szigorúan ellenőrizni fogja a mindszenti révet s máris hatékony utasításokat adott ki, a révnek rendben tartására vonatkozólag.

— **A munkáslakások ügyében** e hó 3-án magával hozta Mindszentre dr. Cicatricis Lajos alispán az aradi kulturmérnöki hivatal egyik kiküldöttjét, aki a munkáslakásoknak szánt területet fölvezetési és célra alkalmasnak találta. Magával vitte a terület térképeit s rövidesen el fogja készíteni az új városrész kiosztási és csatornázási tervét. A szándék az, hogy a község és uradalom által e célra felajánlott területek még ez év november havában kiosztassanak, hogy télen és kora tavasszal az építkezés iránt is intézkedni lehessen. A szőlők területére legkésőbb jönné a sor, mert azok megvásárlása hosszabb időt vesz igénybe. Várják is sokan sováran a házhely osztását, mert bizony sok szegény családnak elviselhetetlen az a tulszűfoltosság, amelyben addig is szorongani kénytelenek.

— **Tűzoltók bálja.** A Mindszenti Önk. Tűzoltóegylet ez idei bálját a Goldner-féle vendéglőben tartja meg. Derék tűzoltóink nagyban készülődnek e bálra, mely október hó 20-án lesz a díszesen kiállított meghívó szerint s eleve is jóslíkerültnek ígérkezik. Ami természetes is, mert tűzoltóink eddigi táncmultságukon is fényesen kitétek magukért s újfönt arra törekcsenek, hogy vendégeiket minél kellemesebben szórakoztassák. A humánus célú egylet nemes törekvései meg is érdemlik a legmelegebb pártolást.

— **Iparos tanulók iskolája.** A napokban Csongrád vármegye kir. tanfelügyelőjének 2867/907. számú leirata érkezett Mindszentre, amely méltán örömmel töltheti el azokat, akik érdeklődnek a jövő iparosok — iparos tanoncaink — tudása, műveltsége iránt. Ugyanis a kir. tanfelügyelő leiratából kitűnik, hogy Mindszentben 50 iparos tanulóval több van s így — ami a létszámot illeti — nincs semmi akadály annak, hogy szervezzék az iparostanonc-iskolát. Mint tudjuk, néhány évvel ezelőtt már nekünk volt is virágzó iparos iparostanonc-iskolánk. S hogy 6—7 éven keresztül jól oldotta meg feladatát ezen iskola, bizonyíthatják azok, akik tanulóik voltak. Most tehát ismét itt az alkalom, hogy kiváló iparosaink ragadják meg az alkalmat s hassanak oda az illetékes tényezőknél, hogy Mindszentnek ismét virágzó iparostanonc-iskolája legyen. Ez alkalommal csak felhívjuk az illetékes körök figyelmét s regisztráljuk a lehetőséget: hogy erős, őszinte akarattal megvalósíthatják régi óhajtaikat, hogy nekik is legyen iparostanonc-iskolájuk, ahol a tisztán ipari irányú nevelésben részesülhetnek tanulók. Kiválóan alkalmas tanterem áll az iskolában s hivatása magasztán álló tanítói kar áll rendelkezésre a magasztos cél megvalósítására. Csak jónevű iparosaink kezdjék meg a mozgalmat s bizonyára az illetékes tényezők örömmel fogják támogatni őket.

— **Kendergyár Szegváron.** A szegedi kendergyár előbb Szentesen 400 ezer korona tökéfuzetéssel egy fióktelepet akart létesíteni de mivel a szentesi gazdaközönség a legnagyobb utánjárásra sem biztosította, hogy 2000 holdon kender fog termelni, a terv dugába dőlt. Mint halljuk: a fióktelep Szegváron lesz felállítva, miután a Károlyi uradalom ott megfelelő kender termelésre kötelezte magát.

— **Kubikosok pénze.** Messze földön híres acélos karjáról, páratlan munkabírásáról a mindszenti kubikos. Az év legnagyobb részét, a tél kivételével, más vidékeken töltik,

fárasztó munkában, hogy az itthon maradt családot eltarthassák. Utalványon jön haza a szerető hitves kezibe a jól megérdemelt munka gyümölcse: a pénz. Hol több, hol kevesebb. Mostanában azonban jó világ járhat a mi derék földmunkásainkra, mert garmadával küldik haza a piros és kékhasú bankókat. E héten alig négy nap lefolyása alatt összesen 16,000 koronát fizettek ki a mindszenti postán, amelyet különböző helyekről küldtek haza a kubikosok. Bárcsak sokáig megmaradna ez az állapot, de félő, hogy a közelgő tél miatt megcsappan a mindszenti posta forgalma.

— **A borital és husfogyasztási adó bérletét** e hó 1-én a község újabb 3 évre megkötötte a pénzügyigazgatósággal. E szerződés szerint a község évente 90 koronával több bért fizet, mint eddig fizetett.

— **Bucuszó.** Humay Nándor, áll. el. isk. tanító e héten Mindszentől Csongrádra költözködött. Mielőtt távozott volna községünkbe, eladta a házát, kifizette az összes — adóját. S amikor ez utóbbi műveletet eszközölte, odasurrant a tanyák közt járó végrehajtó íróasztalához s a rajt levő nagy kék papírra, óriás betűkkel a következőket jegyezte:

BÚCSÚ-SZÓ.

Szép ember, de nem szeretem
Én a végrehajtót.
Haragomban nem is nyitok
Neki mindjárt ajtót!

De ha akta nincsen nála
S üres a hón'alja:
Beeresztem s megitatom,
Hogy a földet nyalja!

Humay.

— **Hirdetmény.** Csongrádvármegye alispánjának 4452/1907. számú rendelete alapján a működésében szünetelő mindszenti „Földmivelő kör“ feloszlatása és vagyonának hová fordítása érdekében a folyó hó 13-án d. u. 2 órakor a község közházánál elnöklettel megtartandó közgyűlésre nevezett körnek összes tagjait ez uton is meghívom. Mindszent, 1907. október 5-én. Tary István főszolgabíró.

— **Ongyilkosság Csongrádon.** Néhány nap előtt Almási János fiatal, 21 éves csongrádi legény éjnek idején öngyilkos szándékkal felakasztotta magát és mire hozzátartozói végzetes tettét észrevették, már halott volt. Levelet nem hagyott hátra és nem is sejtik, miért emésztette el az életét.

— **Olyan törekvés föltétlenül megérdemli támogatásunkat,** hol arról van szó, hogy a gazda minél magasabb árak mellett értékesítse terményeit. Gazdálkodó olvasóinknak tehát ezuttal is tudtára adjuk, hogy Mauthner Ödön magnagykereskedése Budapesten a nyáron kezdett akcióját folytatja, t. i. a terméztől arankamentes lóhere és lucerna magért nem csak a napiárnál, hanem egyáltalán az itt nálunk elérhető árnál is lényegesen magasabb árakat fizet. Helyénvalónak tartjuk tehát a gazdákat emlékeztetni tudassák a Mauthner-céggel, még pedig mint a mellékléssel, ha arankamentes lóhere — vagy lucerna-mag lelett rendelkeznek.

— **Tolvajvilág Kisteleken.** Amióta a régi betyáromantika letűnt, azóta csak kapcabeatyárokat ismer az Alföld népe. Sunyi tolvajokká korcsosodtak a szilaj, bátor betyárok utódai. A mult napokban Kisteleken egy jó módú gazdának a vendéglő előtt álló kocsijáról lelopták a fekete szűrt, Csákó Gáspár, a szűr tulajdonosa nyomban elmodta az esetet Weiszner Zsigmond kisteleki lovas csendőr-örsvetzőnek, aki rögtön meg indította a nyomozást, majd kocsiára kapva, a tolvajok üldözésére indult. A tolvajok is kocsin menekültek és izgató hajszá fejlődött ki,

míg végre a csengelei határban sikerült elfogni a tolvajt Godó (Virgonc) József személyében, akiről utólag kiderült, hogy ugyanaz nap Balázs János kisteleki gőzmalomtulajdonos udvarából két lópokrócot és két kantárfejet is lopott, Faragó András pálmonostori lakos kárára. A lópokrócot Jaksa Kupek János csengelei lakos organdánál találták meg.

— **Merész refom.** Mindazon vakmerőségek között, amelyeket az amerikaiak az utóbbi időben elkövettek, a legnagyobb vakmerőség a vasuti miniszter rendelete, aki megengette, hogy a nők is lehessenek vonatvezetők. Eltekintve attól, hogy a nők anélkül is orránál fogva vezeték az egész világot, ez az idea, halálmevető idea. Hogy a nő orvosi, ügyvédi mesterséget folytasson, ez még megjárja. Kinek-kinek izlésétől függ, hogy a doktor kisasszonyra bizza sommás keresetét, avagy a géghurutot, de már lokomotívot bizni a formás kacsókra, legalább is kockázatos dolog. Ennek a reformnak fura következményei lehetnek, amelyek nem kis változást okozhatnak a személyforgalomban. Az a vonat például, melyet a szép szőke 97 es vezet, állandóan tul leend zsufolva s az utasok a menetrend helyett a kalauz kisasszony szép szeméibe tévelyegnek. Hol az a gyöngéd nő lélekbe deponált hivatalos erély, amely el nem veszíti saját magát egy pár fűrtösen kunkorodó selymes bajusszal szemben s vajjon jut-e eszébe jegyet kérni a szép kalauznak, mikor a lángoló yankee térden állva hívja a menyországba. Több mint bizonyos, hogy ilyenformán még Amerikában is a legtöbb ut Romába vezet.

Vérszegénységet

rendkívül gyorsan gyógyít a SCOTT-féle Emulsió és az ezen betegségből származó kedélytelenséget, csüggedést és gyengeséget is elhárítja. Az a jó hírnév, melyet a SCOTT-féle Emulsió kivívott magának, különösen

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

vérszegénység

eseteiben azon alapszik, hogy annak elkészítéséhez azokat a legfinomabb szereket használják, melyek pénzért egyáltalában beszerezhetők s amelyeket sok évi tapasztalat alapján tudtak felismerni, továbbá ezen alkatrészek a sajátos SCOTT-féle eljárás által izletes, könnyen emészthető Emulsióvá dolgoztatnak fel. Ennek eredménye ezen készítmény, melynek tápereje felülmulthatatlan.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható a gyógyszerárakban.

— **A „Budapest“ jubileumi díszalbuma.** Magyarország legelterjedtebb és legolcsóbb politikai napilapja a „Budapest“, amely a többségben levő függetlenségi és 48-as párt hivatalos lapja, nagy és ritka jubileum előtt áll. November 15-én lesz éppen harminc esztendeje annak, hogy a „Budapest“ nemzeti és kulturális nagy hivatásának útján megindult. 1877. november 15-én jelent meg a „Budapest“ első száma és e naptól fogva szakadatlanul egy cél, egy eszme, egy törekvés szolgálatában áll, amely cél, eszme és törekvés: Magyarország önállósága és függetlensége. Méltán jubilál a „Budapest“ melyet a halhatatlan nagy Kossuth Lajos annak idején elvei egyetlen hű letéteményesének vallott fia pedig, aki a nemzetnek ma vezére és büszkesége, hazatérte óta politikájába irányított. A „Budapest“ jubileumi ünnepét olvasói előtt az által is emlékeztetéssel és kedvessé fogja tenni, hogy olyan karácsonyi ajándékot ad előfizetőinek, amely páratlanul áll a magyar sajtóban. Ez a „Budapest“ jubileumi díszalbuma lesz, mely „Harminc év“

cimmal, művészi diszkötésben, 20 iven, képen és szövegben mondja el a lap harminc éves történetét. Irni fognak abba politikai, társadalmi és irodalmi életünk legkiválóbb alakjai, a „Budapest“ volt és jelenlegi munkatársai úgy, hogy az szellemi tartalmával és remek illusztrációval is minden eddig megjelent hasonló munkát messze felül fog mulni. A könyv minden háznak díszre lesz és bolti ára husz korona. A jubileumi albumot újonnan belépő előfizetők is megkapják, ha most legalább egy negyedévre hat koronával előfizetnek. A „Budapest“ előfizetési árai: Egész évre 24.— K., fél évre 12.— K., negyed évre 6.— K., egy óra 2.— K., Mutatvány számokat kívánatra bárkinek szívesen küld a „Budapest“ kiadóhivatala Budapesten, IV., Sarkantyus-utca 3.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Csongrád-vármegye alispánjától.

5822/1907. alisp. szám.

Arlejtési hirdetmény.

Csongrád vármegye közutjainak jókarban tartásához az 1907. évben szükséges homok és agyag szállításának biztosítása céljából az 1907. évi október hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Csongrád vármegye alispáni hivatalában zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Felhívom ennél fogva a versenyezni óhajtókat, hogy az ajánlati végösszeg 5 százalékanak megfelelő bánatpénz letétbe helyezését igazoló kir. adóhivatali nyugtával felszerelt ajánlataikat, a fenti határidőig hivatalomnál annál is inkább nyujtsák be, mert az elkészen beérkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ajánlat tehető úgy az összes, mint az egyes utvonalakon szükséges anyag szállítására; előbbi esetben azonban az egységárak minden utszakaszra vonatkozólag külön megjelölendők.

A felosztási kimutatás, valamint a felosztási kimutatás kivonata és a részletes feltételek a szentesi m. kir. államépítészeti hivatali kirendeltségnél megtekinthetők.

Szentesen, 1907. évi szeptember hó 28-án.

Dr Cicatricis
alispán.

Kitünő házikoszt

kapható

Pintér Györgyné kifőzőjében

Mindszenteen,

Kossuth Lajos-utca 325-ik szám alatt.

•••

Havi kosztosok elvállaltatnak.

Iskolakönyvek

Modern papíráruk
Író- és rajz-szerek
Ifjúsági könyvek
Regények, művek

legnagyobb választékban
jutányos áron kaphatók

HORVÁTH ANTAL

könyv és papirkereskedésében, Mindszent

Aki valamit
venni, vagy
eladni akar,
az hirdessen
a Mindszenti
Lapban, mely
a vármegye
minden köz-
ségébe eljut.
Olcso hirde-
tési díj mel-
lett sikere
biztos lesz s
mielőbb célt
ér. Előfize-
tőknek árdij-
kedvezmény

15-18

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett, tanulónak felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

Tüdővész gyógyítása.

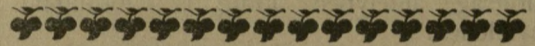
Dr. Spengler Károly, davosi orvos
módszerere szerint vezetett

„Tüdővész ellen oltó intézetet“

rendeztem be SZEGEDEN, Takaréktár-
utca 3. szám alatt.

Dr KRAUSZ JÓZSEF.

3-3

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.
Aki a legújabbakról és az újabbakról érdeklődik
Loomobil és gőzcséplőgépek.
gőzmozgatók, fűrészfűrészek, lámpa-erőgép,
szövő-robotok, konyhai-erőgép, kaszáló- és aratógépek,
szövőgépek, boroskák, szövőgépek, Pinnel
kapólok, szövőszék, rézárók, kutyakocsi,
mozgatók, daráló, őrlőmalmok, egyetemes
szövő-erőgép, 2- és 3-féle erők és minden
egyéb gazdasági gép.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári árakon.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!